

"Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je klanjao podne-namaz sredinom dana; ikindiju dok je Sunce još čistog sjaja, a akšam kada Sunce zađe."

Džabir ibn Abdullah El-Ensari, radijallahu 'anhuma, je rekao: "Vjerovjesnik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je klanjao podne-namaz sredinom dana; ikindiju dok je Sunce još čistog sjaja, a akšam kada Sunce zađe. Jaciju je nekada klanjao ranije a nekada kasnije; kada bi vidio ashabe da su se okupili, požurio bi, a kada bi primijetio da su zakasnili, odgodio bi je. Sabah je klanjao dok je još bila tama."

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

U ovom hadisu je objašnjenje kada je najbolje vrijeme za obavljanje pet dnevnih namaza. Pa je vrijeme podne namaza kada Sunce pređe polovinu neba, i to je prvo vrijeme podne namaza. Pri velikim vrućinama koje bi utjecale na klanjače bolje je odgoditi podne namaz dok ne prođu te vrućine, kao što je zabilježeno u drugim predajama. Ikindiju namaz najbolje je klanjati dok je Sunce još uvijek čistog i jakog sjaja, i na sebi nema crvenila koje inače bude pri zalasku. Početak ikindijskog vremena biva kada sjena neke stvari dostigne dužinu te stvari, dodatno na sjenu prelaska zenita. Akšamsko vrijeme je kada Sunce zađe na horizontu. Pri jaciji namazu gledao bi na stanje vjernika, ako bi se oni okupili u prvom jacijskom vremenu, a to je kada u potpunosti nestane crvenila na nebu, klanjao bi tada. Ako se ne bi okupili odgodio bi jaciju namaz do pred prvu polovinu noći, i to je jacijsko odabrano vrijeme pod uslovom da se ne otežava klanjačima. Što se tiče sabah namaza, on se klanja pri prvoj svjetlosti na horizontu.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/3516>

